

BTs anmelder:
– **Denne teaterforestillingen har du godt av**

ABONNENT

Poetisk om unge asylsøkere

«Oktoberbarna» er et ungt og viktig dokumentarteater laget spesielt for andre unge.

«Oktoberbarna» tar utgangspunkt i mindreårige asylsøkere i Norge. FOTO: TOR HØVIK

FAKTA: «Oktoberbarna»

Forestilling på Cornerteatret.

Regi og manus: Ingvild Kivijärvi Hals

Komposisjon: Malin Hovland Hellebø og Rune Hopen

Kostymer: Line Jensen

Koreografi: Brita Grov

Voiceover: Hamid Nazari og Laura Vaagland

Basert på historiene til: Hamid Nazari, Hasib Dawlatzai, Enayat Haidar, Reza Hussaini, Javeed Mangal, Rafiullah Uryiakheel

Skuespillere på scenen: Melisa Kruger-Demirtas, Mari Andrea Schei, Sondre Marsteen, Veronica Carlsen Stanghelle, Dina Fatland Hage, Aiden Sofian, Ruggolini Berg, Angela McKenna, Lucas Rosenstock, Isabel Alvern Olsen

Om du er en av dem som etterhvert har blitt blasert av mediernes dekning av flyktningkrisen, så har du godt av teaterforestillingen «Oktoberbarna». Dette er barna som kom til Norge høsten 2015, under den store flyktningkrisen. Mange av disse barna har siden forsvunnet fra Norge, og ingen leter lenger etter dem.

Ingvild Kivijärvi Hals har regi og skrevet manus i denne poetiske forestillingen som tar utgangspunkt i mindreårige asylsøkere i Norge – de som levde her på lånt tid. Hun har snakket med seks unge flyktinger og fått lokal ungdom til å formidle historiene om fluktrutene, håpene og drømmene – og nederlaget når de ikke får bli i Norge. Innledningsvis hører vi en stemme som sier at ungdommene på scenen må formidle disse andre ungdommene sine historier. Fordi de ikke er her lenger, de har forsvunnet, kanskje også dødd etter å ha blitt kastet ut av landet. Det gir forestillingen en grunnleggende og hjerteskjærende nødvendighet.

Dette er dokumentarteater som er laget spesielt for andre ungdommer, og som kjennes relevant fordi menneskene bak tallene kommer til syne med sine ulikheter og likheter. Felles for alle er at de er barn, og forteller om å komme alene til landet. Noen vet ikke engang hvor gamle de er.

Forestillingen er bygget opp av små monologer, der de unge skuespillerne henvender seg til publikum. De spiller alle med intensitet, men kanskje kunne det også vært mer spennende om ulike personligheter også kom frem på scenen. Nå er alle først og fremst talerør. Sang og dans gir noen brudd, samt at noen av personene bak historiene vises på et lerret bak på scenen.

Forestillingen er på sitt beste desto mer konkret historiefortellingen er, når man knytter fortellingen opp til en person, et land. De unge skuespillerne formidler med et stort alvor, og tar tematikken på høyeste alvor. Det unge skolepublikummet i salen så også ut til å ta alvor et inn over seg og var sjeldent rolige til en skoleforestilling å være.

Noen ganger oppleves forestillingen likevel som for pompøs og mater budskapet inn med teskje. Som da den allerede følesmettede teksten følges opp med megetsigende sceniske virkemidler, som for eksempel drager (som blir til jagerfly) eller små papirbåter som flyr (for å illustrere den farlige reisen). «Oktoberbarna» kunne også med fordel vært strammet inn med 20 minutter, for å gi en mer intens opplevelse.

Charlotte Myrbråten, Teateranmelder

publisert: 10. juni 2021 15:54, oppdatert: 11. juni 2021 12:03